

DADES DE CATALUNYA

3.2. Efectes redistributius de les plataformes digitals de repartiment: una estimació elaborada per la UGT

Quant a la imputació de salaris si els treballadors estiguessin contractats degudament per compte d'altri (en línia, recordem-ho, amb les actes de la Inspecció de treball):

Prenent com a referència les dades del conveni col·lectiu interprovincial d'hostaleria i turisme de Catalunya:

	Salari base	Plus Manut	Total any	Categoria	Nº treballad	Total anual
Barcelona	18.703,58€	590,64€	19.294,22€	Nivel IV Grupo B	3.042	58.694.579,9€

Si els 3.042 treballadors haguessin estat en el règim de la Seguretat Social per compte d'altri, tal com estableix la Inspecció de Treball en les seves actes, haguessin percebut una remuneració anual de:

En el cas d'aplicar el Conveni Col·lectiu d'Hostaleria de Catalunya, 19.294,22 euros per persona i any, o un total de 58,7 milions d'euros l'any 2018.

Per estar en el règim laboral de les plataformes digitals de repartiment, cada treballador percep uns ingressos bruts mitjans anuals de 10.800 euros, o un total de 154,8 milions d'euros (segons l'enquesta elaborada).

Càlcul de les cotitzacions a la Seguretat Social

Quant a quines cotitzacions reals s'han d'atribuir als treballadors de les plataformes digitals de repartiment, en règim d'autònoms, planteja el problema de l'existència i l'ús intensiu de les tarifes planes. Aquestes tarifes impliquen el pagament d'unes quotes a la Seguretat Social fortament bonificades que se situen en els 60 euros mensuals davant dels 283,3 euros que correspondrien a la cotització per la base mínima al RETA.

Atès que l'objectiu de l'exercici és proporcionar un ordre de magnitud, s'opta per fer tres supòsits sobre aquest tema: el primer suposa que el 20% dels treballadors de les plataformes de repartiments estan subjectes a tarifa plana, i la resta a cotització per la base mínima, el segon suposa que es distribueixen meitat i meitat, i el tercer assumeix que és el 80% dels repartidors el que pot beneficiar-se de la tarifa plana.

D'acord amb la mostra recollida per la UGT, el 80% dels repartidors feia més d'un any que treballava per a la plataforma. Si bé és cert que la tarifa plana de 60 euros només és vàlida durant els primers 12 mesos, no es retorna a la base mínima ordinària en el mes 13, sinó que durant un any es permet una convergència suavitzada, amb reduccions sobre la quota mínima de fins al 50%. Per tant, l'assumpció del 20% de treballadors amb tarifa plana sobreestimaria, així i tot, el total dels ingressos per quotes, en estar alguns d'aquests treballadors –s'ha optat per no complicar més els supòsits– encara en període de bonificació.

D'altra banda, les cotitzacions imputades a si els treballadors ho fessin sota el règim ordinari per compte d'altri, es calculen prenent com a base les corresponents a ocupació temporal, que són una mica superiors¹⁷ a les de l'ocupació indefinida, però també semblen les més versemblantment utilitzables pel sector. Es tenen en compte els costos de Contingències Comunes, Desocupació, Formació i FOGASA.

¹⁷ El tipus de cotització acumulant tots els conceptes puja al 37,5% davant del 36,5% que correspondria a la cotització per contractació indefinida.

Les cotitzacions a la Seguretat Social corresponents al règim de contractació estàndard serien:

En el cas de la remuneració mitjana ponderada dels convenis, **22 milions d'euros** anuals, dels quals **13,7 milions** procedirien de **les empreses** i **8,3 milions dels treballadors**.

Les cotitzacions procedents del règim laboral de les plataformes de repartiment estarien entre **8,7 milions** d'euros -si el percentatge de treballadors amb tarifa plana és del 20%-, **6,27 milions** -si el percentatge és 50% tarifa plana- o de **3,8 milions** -si aquest percentatge arribés al 80%. Totes a càrrec dels **treballadors**.

Aproximació a l'impacte en la renda disponible

Finalment, s'aproxima també l'impacte sobre una *variable proxy* de la renda disponible bruta. Aquesta variable pertany a la Comptabilitat No Financera dels Sectors Institucionals i conceptualment respon al total de recursos econòmics que les llars tindrien per a consumir, invertir i estalviar (incloses transferències monetàries i en espècie del sector públic) una vegada que d'aquests recursos es treguin conceptes com el pagament d'interessos, les cotitzacions socials, el pagament d'impostos i altres.

Obtenir una estimació que complís tots els criteris de la comptabilitat nacional queda fora de l'abast d'aquest document, requeriria una gran quantitat d'informació sobre variables desglossades per sector d'activitat que només l'INE podria abordar, i caldria, a més, la col·laboració d'altres administracions. També hauria d'establir-se algun criteri de comparació que abordés la problemàtica de les rendes mixtes. Part dels ingressos d'un autònom són beneficis empresarials i part són remuneració als treballadors, així com les seves despeses, quins són imputables a l'activitat, i quins consum.

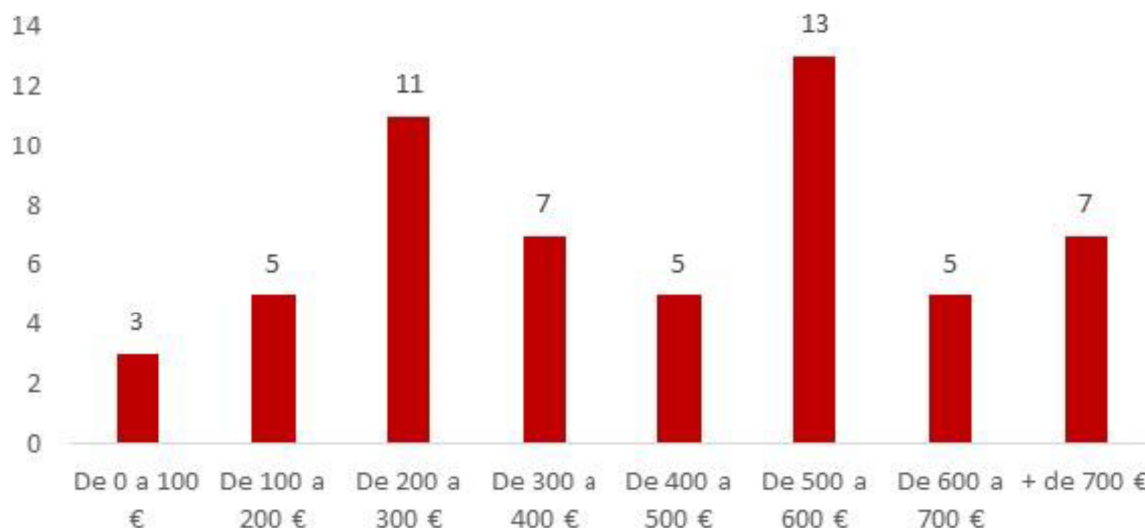
No obstant això, considerem que val la pena fer un intent d'esbossar l'impacte econòmic que té per una llar estar cotitzant per compte propi, i a més fer front a les despeses derivades per mantenir la seva activitat laboral, davant de la situació en què la relació laboral és per compte d'altri, amb unes cotitzacions al seu càrrec molt menors i on el gruix de la inversió per a realitzar l'activitat econòmica la fa l'empresari.

Per a això el que es fa és el següent:

En el cas que hi hagués relació laboral estàndard, es treuen de les remuneracions la cotització a la Seguretat Social a càrrec del treballador.

En el cas del treballador en plataformes digitals, es treuen dels ingressos les despeses corresponents a l'acompliment de l'activitat en el qual ja estarien incloses les cotitzacions a la Seguretat Social. Per obtenir una estimació d'aquesta xifra ens hem basat en la informació recollida a través dels qüestionaris, que, amb totes les cauteles expressades amb anterioritat, més les pròpies corresponents a com de fidelment les respostes reflecteixin la suma veritable, puja a una xifra de 450 euros al mes. Aquest total es correspon tant amb la mitjana com amb la mitjana ponderada de la informació obtinguda.

Distribución de frecuencias. ¿Has calculado lo que te cuesta trabajar (Impuestos, gasto de móvil, bici, moto, etc.)?



Fte: Cuestionario elaborado por UGT. respondido en abril/mayo 2019

Així definida, els valors d'aquesta pseudorenta disponible, serien els següents:

En el cas de cenyir-se als **convenis ponderats per població**, 19.294,22 euros per persona, o **un total de 58,7 milions** d'euros l'any 2018.

Per estar en el **règim laboral de les plataformes digitals de repartiment**, amb una mitjana de despesa imputada al mes de 450 euros, incloses cotitzacions, cada treballador tindria una aproxy de renda disponible anual de 5.400 euros, o un total per a l'activitat de **16,45 milions** d'euros.

- En termes agregats, l'ús indegut del contracte autònom permetria a les plataformes digitals de repartiment estalviar-se fins a 25,8 milions d'euros a l'any en salaris i fins a 13,7 milions d'euros a l'any en cotitzacions a la Seguretat Social. En total fins a 39,5 milions d'euros a l'any. Aquestes xifres serien més altes si el nombre de treballadors creixés.
- Els resultats mostren el fort incentiu que les plataformes digitals de repartiment tenen a tractar d'impulsar qualsevol canvi en la norma laboral que legalitzi la seva pràctica actual. Fins i tot esbossen el marge de negociació que poden afrontar en una hipotètica millora de les condicions del contracte autònom.
- La part més desfavorable de l'anàlisi és el cost per a la societat que té aquest model. Els treballadors perden fins a 22 milions d'euros a l'any i la Seguretat Social fins a 13,7, xifres que també creixerien amb l'augment de l'ocupació en el sector. La societat no guanyaria res amb un hipotètic contracte autònom lleugerament reforçat en cotitzacions, només reduiria les seves pèrdues.